

Z Blatt...

(Gedicht 2)

Güget amau das einzeln Blatt a dem Bùm,
as heicht det wi a grossa Trùm.

Z Blatt würd irgendifnisch dä Kampf verliere ù vom Ascht lagah,
aber wäg dessi würd dä Bùm glich no witer schtah.

Dä Bùm het z war siner Blätter verlore ù lasse kie,
aber d'Würzle di hi fescht im Bode ù chü nid flieh.

Aber was isch a Bùm so leer ù ohni Blätter?

Usgsetzt im Wind ù jedùm Wätter?

Doch wi wir alli Wüsse, isch o a leera Bùm z'Jahr druf ù mi i si voller Pracht,
das het Natur so wölle, vorbereitet ù so o gmacht.

O bi üs isch z'Blatt im Moment vom Ascht eikit,
das z'verarbite brucht haùd ifach sini Zit.

Aber wir glübe as nüa blühe voma leere Bùm,
wir wüsse das würd cho ù isch kj Trùm.

Bärba, ersch as Blatt wo los isch vama Bùm cha flüge ù segle,
ù sich so i alli Hümmùsrichtige ganz fri bewege.

Jedes Blatt wo wir ab jetzt gseh flüge i de Lüft,
erinnert üs, liebi Bärba, a dini Art u dina Düft...